

[Udenrigsministeren]

ønsker og synspunkter, ligesom vi selvsagt over for dem gør rede for vore egne overvejelser og synspunkter.

I denne sammenhæng er der også grund til at fremhæve det nære nordiske samarbejde i FN. Det er væsentligt på en række punkter, og det er med til at understrege den samhørighed, der er mellem de nordiske lande. Det er ofte med til at dokumentere, at tankegang og opfattelse af internationale forhold i de nordiske lande i høj grad er i indbyrdes overensstemmelse.

Inden jeg forlader de problemer, som præger den tredje verden og dermed også har indflydelse på den globale situation, skal jeg sige, at naturligvis kan vi ikke komme ind på alle de problemer, der findes. Jeg har f. eks. ikke omtalt Latinamerika og vore forbindelser til disse lande, som spiller en stigende rolle for Danmark og Europa. Jeg skal kun om hele den problemstilling sige, at vore forbindelser med Latinamerika jo desværre tynnes af den mangel på respekt, der er i en del af de latinamerikanske lande for menneskerettighederne. Vi følger disse problemer nøje, og vi har ved adskillige lejligheder enten alene eller sammen med vore EF-partnere gjort vedkommende regeringer bekendt med den bekymring, vi føler.

Til sidst vil jeg godt erindre om, at de første direkte valg til Europa-Parlamentet skal afholdes i juni måned næste år. Regeringen finder, at dette valg udgør et positivt skridt i EFs udvikling. Det betyder ikke, at der vil ske ændringer i kompetenceforholdet mellem EFs institutioner. Derimod håber regeringen, at det direkte valg vil indebære, at der skabes øgede muligheder for, at den enkelte borger kan udtrykke sit syn på det europæiske samarbejdes enkelte sider. Inden for institutionernes ramme vil det kunne føre til, at Ministerrådet og Parlamentet får en konstruktiv drøftelse, en dialog med hinanden. Vi ved, at det er en betingelse for at opnå gode resultater på de områder, hvor Parlamentet i henhold til traktaterne har indflydelse og kompetence. Jeg tror, forudsætningerne for en sådan samtale vil blive forbedret, når Europa-Parlamentets medlemmer er udpeget af den enkelte vælger, som med sin stemmeafgivning har angivet, hvilken europæisk linje han ønsker at støtte.

Dermed understreger dette valg også – og lad det være sagt her til sidst – at vi nu giver

et godt eksempel på, hvordan det er muligt at engagere ikke kun regeringerne, ikke kun parlamenterne, men også den enkelte borger i det internationale samarbejde, der er af så afgørende betydning for et land som Danmark.

Kjeld Olesen (S):

Jeg vil gerne sige tak til udenrigsministeren for en redegørelse, der for det første viser, at Danmarks udenrigspolitik er uændret i forhold til den tidligere regerings, og for det andet er en udmærket oversigt over de internationale problemstillinger, som vi enten tager del i eller er vidne til.

Nok nævnes en del nationer, men det er karakteristisk for udviklingen, at det i stigende grad er internationale organisationer, der præger billedet, som FN, EF, NATO, det nordiske samarbejde, ASEAN, OAU, eller det er omfattende konferencer som CSCE, MBFR og SALT II. Det er et godt tegn. En organiseret verden har betydelig større chancer end en uorganiseret verden for at klare de store problemer, vi slås med, og hvor afspændingen og forholdet til den tredje verden er nogle af de største.

Navnlig for et lille land er det noget vigtigt. Når selvtilstrækkeligheden og egoismen dominerer internationalt, skal de store lande nok klare sig. Derfor er det i vor interesse, at udviklingen går videre i denne retning, dels af hensyn til de overordnede mål, dels fordi det giver et lille land større påvirkningsmuligheder inden for de organisationer, som vi er medlemmer af.

Omtalen af EF optager mange sider i redegørelsen, hvilket udenrigsministeren ikke skal lastes for. Det har altid været vor opfattelse, at EF ikke måtte blive en lukket organisation for nogle få rige lande. Det synes jeg egentlig heller ikke udviklingen har vist, når man f. eks. ser på Loméaftalen med en lang række afrikanske lande, eller når man ser på det samarbejde, der foregår med andre europæiske lande på forskellig måde. Vi kan kun give tilslutning til regeringens holdning med hensyn til at udvide antallet af medlemslande med i første række Portugal, Spanien og Grækenland.

En ny fase i EF-samarbejdet vil være de direkte valg til Europa-Parlamentet den 7. juni næste år, hvor socialdemokratiet vil gøre